

Binyag at malusog na
buhay simbahan

BAPTISM AND A HEALTHY CHURCH LIFE

I. Binyag

1. kahulugan ng binyag

Sa panahon ng Lumang Tipan, ang mga tao ay inutusang magpatuli bilang tanda ng kanilang pananampalataya sa Diyos, ngunit sa panahon ng Bagong Tipan, ang mga naniniwala kay Hesus ay inutusang magpabinyag bilang tanda na sila ay mga anak ng Diyos ginagawa ito. Ang bautismo ay hindi kailanman isang kondisyon para sa kaligtasan o paghuhugas ng mga kasalanan, ni ang bautismo mismo ay may kapangyarihan na iligtas ang isang tao. Isa itong sagradong sakramento na hayagang nagpapakilala sa tunay na pagkakakilanlan ng isang tao bilang isang Kristiyano. Tulad ng makikita mo sa ibaba, naitala din ng unang simbahan na ang lahat ng mananampalataya kay Kristo ay nabautismuhan.

(Gawa 8:12) Ngunit naniwala sila sa ipinangaral ni Felipe tungkol sa kaharian ng Diyos at sa pangalan ni Jesu-Kristo, at sila ay nabautismuhan, kapwa lalaki at babae.

Maging si Jesus ay nagpakita ng halimbawa para sa atin sa pamamagitan ng pagpapabautismo bago simulan ang kanyang pampublikong buhay. Noong panahong iyon, may opisyal na tinig mula sa Diyos kay Jesu-Kristo mula sa langit.

(Lucas 3:21, 22) 21 Ngayon, habang ang lahat ng mga tao ay binabautismuhan, si Jesus ay nabautismuhan din at nananalangin nang ang langit ay nabuksan, 22 at ang Banal na Espiritu ay lumabas tulad ng isang kalapati, nakita kong bumaba sa akin ang hugis ng isang lalaki. May tinig din mula sa langit.

"Ikaw ang aking minamahal na anak, at ako'y nagagalak sa iyo." Ang lahat ng mga Kristiyano ay dapat sumailalim sa bautismo bilang isang pagkakataon upang taimtim na iharap ang kanilang

sarili sa harap ng Diyos. Kapag tayo ay naniniwala kay Jesus,

tayo ay gumagawa ng isang personal na pananalig ng pananampalataya, ngunit ang bautismo ay maaaring ituring na isang pampublikong pag-amin ng pananampalataya. Kung ang isang lalaki at isang babae ay nagparehistro ng kanilang kasal nang walang kasal, walang legal na problema bilang isang mag-asawa. Gayunpaman, sa pamamagitan ng kanilang pampublikong seremonya ng kasal, ang kanilang kasal ay nagiging mas matibay habang sila ay nagpapalitan ng mga panata na magtiwala at magmamahalan sa isa't isa.

2. Ang simbolikong kahulugan ng bautismo

Ang binyag ay isang simbolikong ritwal na nagpapahayag ng pagkakaisa ng sarili at ni Hesus. Sa madaling salita, ito ay isang uri ng pagtatapat ng pananampalataya na hayagang nagpapahayag na ang isang tao ay naligtas na. Gaya ng ipinakita sa sumusunod na banal na kasulatan, kinakatawan nito ang pagkalibing sa tubig, iyon ay, pagkamatay sa kasalanan, at pagkatapos ay bumangon mula sa kamatayang iyon tulad ni Kristo.

(Roma 6:4) Tayo ay inilibing na kasama ni Kristo sa pamamagitan ng bautismo sa Kanyang kamatayan. Kung paanong si Kristo ay ibinangon mula sa mga patay sa pamamagitan ng kaluwalhatian ng Ama, tayo rin ay maaaring lumakad sa panibagong buhay.

Pag-isipan natin ito nang kaunti nang mas konkreto.

(1) Pagkakataong maranasan ang kamatayan ng kasalanan, paghuhugas, at kapatawaran

Gaya ng nabanggit sa Roma 6:4 sa itaas, sa pamamagitan ng

bautismo ay pisikal nating naaalala na tayo ay inilibing, na tayo ay namatay na kasama ni Kristo. Nang dalhin ni Hesus ang aking mga kasalanan sa krus at mamatay bilang kahalili ko, namatay din ako kasama niya. Tandaan ito hindi lamang sa iyong ulo kundi pati na rin sa iyong katawan. Si Hesus ay namatay para sa aking mga kasalanan, at sa pamamagitan nito ako ay napalaya mula sa kaparusahan ng kasalanan at natanggap ang biyaya ng pagiging mapatawad. Sa madaling salita, tayo ay napalaya mula sa pagkaalipin ng kasalanan at ipinanganak na muli.

Nangangahulugan din ito ng pagiging malinis mula sa kasalanan sa pamamagitan ng "paghuhugas ng tubig" sa sumusunod na kasulatan. Maaari mong sabihin na ang ating mga kasalanan ay nahuhugasan ng malinis at dinadalisan ng kamatayan (dugo) ni Hesus sa krus. Ito ay isang seremonya upang kumpirmahin ito sa iyong katawan. Ang mga kasalanan ay nililinis at pinatawad sa pamamagitan ng dugo ng krus.

(Efeso 5:26) Ginawa ito ni Kristo upang linisin at pabanalin ang simbahan sa pamamagitan ng paghuhugas ng tubig sa pamamagitan ng Salita.

(2) Mamatay kasama ni Kristo at muling mabuhay

(Roma 6:5) Kung tayo ay sumapi kay Kristo at naging katulad ng Kanyang kamatayan, tiyak na tayo ay magiging katulad ng Kanyang muling pagkabuhay.

Ang bautismo ay higit pa sa pagkamatay kasama ni Kristo. Ang mga namatay na kasama ni Kristo ay tiyak na mabubuhay na muli tulad ni Kristo na nabuhay na mag-uli, at mabubuhay sa walang hanggang langit. Napakahalagang mamuhay sa mundong ito na may pag-asa sa pagkabuhay na mag-uli, at sa pamamagitan ng binyag ay ibinabalik natin ang pananampalatayang iyon sa muling pagkabuhay.

3. Anong uri ng okasyon ang binyag?

(1) Isa itong pagkakataon para alagaan ang iyong sarili

Kinakailangan din na magbalik-tanaw sa iyong buhay bilang isang mananampalataya mula nang ikaw ay naligtas. Lubusan ko bang tinatanggap si Hesus at may kaalaman at pananalig na ako ay naligtas na ba ako sa kasalanan at tungo sa Diyos ibaling ang ating puso sa Diyos nang may malinis na puso?

(2) Isang pagkakataon na linawin ang iyong sariling kaligtasan at pagkakakilanlan bilang anak ng Diyos

Nangangahulugan ito ng muling pagpapatibay na ikaw ay naging anak ng Diyos mula sa mundong ito. Ito ay upang muling mapagtanto na tayo ay naligtas nang walang bayad sa pamamagitan ng pananampalataya kay Hesus, at ang magpasalamat sa Diyos. Mahalaga rin na magkaroon ng matatag na pag-unawa sa kung ano ang kaligtasan, ang pagiging ganap at katiyakan nito, at magkaroon ng hindi natitinag na pananalig sa kaligtasan. Gaya ng sinasabi ng sumusunod na kasulatan, ang ibig sabihin ng bautismo ay "pagsusuot kay Kristo." Ito daw ay parang pananamit na malinaw na nagpapakita ng tunay na pagkatao at katayuan bilang anak ng Diyos.

[**\(Galacia 3:27\) Kayong lahat na nabautismuhan kay Kristo ay nagsuot ng Kristo.**](#)

(3) Pagkakataon na mamatay at ganap na sumuko kay Jesus

Hanggang ngayon, ikaw, isang makasalanang tao na walang mga kwalipikasyon upang maging wastong panginoon ng iyong sariling buhay, ay naging panginoon ng iyong sariling buhay at nagdusa sa isang mundo ng malalim na kasalanan at kasakiman. Dahil dito, nagkaroon ng maraming kasakiman at kasalanan, at hindi sila kailanman nagdala ng tunay na kagalakan o biyaya sa kanilang buhay. Gayunpaman, mula ngayon, gawin natin ang mapagmahal na Hesus na lumikha sa iyo at namatay sa krus

upang iligtas ka bilang iyong panginoon, at mamuhay sa iyong pagtitiwala sa kanya. Sa iyong pamumuhay ayon sa Kanya, ang iyong buhay ay magiging mas maliwanag at mas maliwanag dahil sa Kanyang dalisay at masaganang mga pagpapala.

(Galacia 2:20) Ako ay napako sa krus kasama ni Kristo. Hindi na ako ang nabubuhay, kundi si Kristo ang nabubuhay sa akin. Nabubuhay ako sa mundong ito dahil sa aking pananampalataya sa Anak ng Diyos, na umibig sa akin at ibinigay ang kanyang sarili para sa akin.

II simbahan at buhay relihiyoso

Si Hesus ang unang gumamit ng salitang "simbahan" sa Bagong Tipan. Ito ay mula sa salitang Griyego na "ekklesia" (ἐκκλησία). Ang salitang ito ay nagmula sa salitang Hebreo na kahal. Ang simbahan ay hindi isang gusali o isang organisasyon, ngunit isang pagtitipon (komunidad) ng mga tao na nagpahayag kay Kristo bilang kanilang Tagapagligtas. Sinabi ni Kristo sa Mateo 18:20, "Sapagka't saanman ang dalawa o tatlo ay nagkakatipon sa aking pangalan, nandoon ako sa gitna nila."

Ang salitang Ingles na "simbahan" ay nagmula sa salitang Griyego na "kriaros" (κυριαρός), na nagmula sa salitang "krios" (Diyos), na nangangahulugang "mga pag-aari ng Diyos". Sa madaling salita, ang simbahan ay isang pagtitipon ng mga taong pag-aari ng Diyos. Ang salitang ito ay naging salitang Ingles na "church."

Ang simbahan ay kaloob ng Diyos, na itinayo ng Diyos sa pamamagitan ng krus at muling pagkabuhay ni Kristo. Ito ay hindi isang komunidad na nilikha ng mga tao, ngunit isang komunidad ng banal na pinagmulan. Natural, ang panginoon ng

simbahan ay ang tatlong-taong Diyos.

(Colosas 1:18) Gayundin, ang Anak (Kristo) ang ulo ng kanyang katawan, ang simbahan. Ang Anak ang pasimula, ang panganay mula sa mga patay. Sa ganitong paraan, Siya mismo ang naging una sa lahat ng bagay.

(1 Corinto 12:27) Kayo ang katawan ni Kristo, at bawat isa sa inyo ay bahagi.

- Ang simbahan ay ang katawan ni Kristo. Si Kristo ang ulo ng simbhang iyon, at ang mga banal ang sumusuporta sa mga miyembro ng katawan na iyon. Samakatuwid, ang simbahan ay dapat na nakasentro kay Kristo bilang Ulo at luwalhatiin Siya. Kailangang suportahan ng mga mananampalataya ang katawan ni Kristo sa pamamagitan ng pag-uugnay kay Kristo at pagmamahal sa isa't isa.

- Ang mga miyembro ng Simbahan ay ang katawan ni Kristo, at ang pagkakaiba-iba ng lahat ng miyembro ay dapat kilalanin habang pinapanatili ang pagkakaisa. Kahit na iisa lamang ang katawan, ito ay binubuo ng maraming organo, na ang bawat isa ay may iba't ibang tungkulin at tungkulin. At dahil ang personal na paglago ay humahantong sa paglago ng simbahan, ang impluwensya ng isang tao ay malaki. Mahalaga para sa mga miyembro ng simbahan na magbahagi ng kagalakan at kalungkutan, kaligayahan at kalungkutan, at balikatin ang mga pasanin ng bawat isa. Sa kabila ng mga pagkakaiba sa nasyonalidad, lahi, edad, kasarian, katayuan sa lipunan, atbp., lahat ng miyembro ng simbahan ay dapat magkaroon ng pagkakapantay-pantay.

- Ang simbahan ay ang katawan ni Kristo, na nangangahulugang kapag si Kristo, ang ulo ng simbahan, ay namatay, tayo, ang mga miyembro ng katawan, ay namatay din, at tayo ay muling

babangon kasama ng muling pagkabuhay ni Kristo.

1. Pangunahing tungkulin at gawain ng simbahan

(1) Ang simbahan ay isang lugar para sambahin ang Diyos.

Ang pagsamba ay ang pinakamagandang bagay na magagawa ng tao sa Diyos. Ang simbahan ay isang lugar kung saan sinasamba ng mga taong naligtas ang Diyos. Purihin ang Diyos, pasalamat, at sambahin ang Diyos nang may espiritu at katapatan. Sa pamamagitan ng pagsamba, ang mga miyembro ng simbahan ay nakikipag-ugnayan sa Diyos at nagkakaroon ng lakas upang lumakad sa tamang landas.

(Juan 4:24) Ang Diyos ay espiritu, at ang mga sumasamba sa kaniya ay dapat sumamba sa espiritu at katotohanan. ”

① Ang Simbahan ay hindi isang pagtitipon na nakasentro sa tao, ngunit isang lugar kung saan nagsasama-sama ang mga tao para sa pangunahing layunin ng pagsamba sa Diyos. Ang pagsamba ay dapat unahin kaysa sa lahat ng iba pa, at dapat nating isagawa ang ating pang-araw-araw na buhay nang naaayon. Sa pagsamba, hindi mabuti para sa pastor o sinumang miyembro ng kongregasyon na higitan ang Diyos. Ang pangalan ng Diyos ay dapat na luwalhatiin. Maliban kung mayroon kang espesyal na okasyon, magandang ideya na pumunta sa pagsamba nang maaga at maghanda nang may panalangin. Maging isang aktibong kalahok sa halip na isang pasibo.

② Makilahok sa pagsamba nang may handang isip at maayos na pananamit. Maghanda nang maaga upang maaari kang makilahok sa pinakamahusay na posibleng estado ng isip at katawan. Gayundin, mainam sa Bibliya na maghanda ng isang handog kapag sumasamba sa Diyos. Mahalagang magbigay ng mga donasyon nang hindi labis, na may puso ng pasasalamat at

kagalakan, at sa loob ng saklaw ng iyong pananampalataya. Malaya kang magbigay ng anumang halaga na pipiliin mo bawat buwan o linggo. Ang ginagawa natin nang may pag-aatubili o sa ilalim ng pagpilit ay hindi nakalulugod sa Diyos.

③ Aktibong lumahok sa pangangaral at pag-aaral. Ang layunin ay maisagawa ang hindi bababa sa isang bagay mula sa pag-aaral o sermon sa araw na iyon. Hindi magandang pakinggan mo lang ito sa isip mo. Para sa kadahilanang ito, mahalaga na laging subukang ilapat ang pag-aaral ng Bibliya at mga sermon sa pang-araw-araw na buhay.

(2) Ang simbahan ay isang lugar kung saan ipinangangaral ang ebanghelyo.

(Marcos 16:15) At sinabi ni Jesus sa kanila, Pumunta sa buong mundo at ipangaral ang ebanghelyo sa bawat nilalang.

Isa sa mga misyon ng simbahan ay ang ipangaral ang ebanghelyo. Dapat gampanan ng simbahan ang papel ng pagpapalaganap ng ebanghelyo ng Diyos gamit ang lahat ng posibleng paraan. Gagamitin namin ang aming oras, pagsisikap, at mga donasyon upang makamit ang layuning ito. Kung walang evangelism, walang maliligtas, at mawawalan ng sigla at paghina ang simbahan. Ang ating simbahan ay gumugugol ng maraming oras, pagsisikap, at mga donasyon sa pag-eebanghelyo. Ang iyong paglilingkod at mga handog ay konektado sa kaligtasan ng mga kaluluwa.

(3) Mahalaga rin para sa simbahan na ituro ang Bibliya

(2 Timoteo 3:16) Ang lahat ng Kasulatan ay kinasihan ng Diyos at kapaki-pakinabang sa pagtuturo, pagsaway, pagtutuwid, at pagsasanay sa katuwiran.

Ang pinagmulan ng paglago ng Kristiyano ay ang mga salita ng Bibliya. Mayroong hindi mabilang na mga pagpapala para sa

paglago sa Salita ng Diyos. Ang Bibliya ang pundasyon ng simbahan, at ang Salita ng Diyos ang dapat na maging pundasyon nito. Ito ay upang matiyak na ang Salita ng Diyos ay malalim na nakaugat sa buhay ng bawat mananampalataya. Para magawa ito, kailangan nating ituro ang mga salita ng Bibliya. Siyempre, may mga pagkakataon na hindi tayo makapag-aral ng Bibliya nang sapat sa simbahan, kaya kailangang sanayin ng bawat indibiduwal ang kanilang sarili na manatili sa mga salita ng Bibliya.

(4) Ang simbahan ay isang lugar para sa mga mananampalataya upang makipag-ugnayan sa isa't isa.

(Hebreo 10:24-25) 24 At maging maingat tayong mangaral sa isa't isa sa pag-ibig at sa mabubuting gawa. 10:25 Hindi kami tumitigil sa pagtitipon, gaya ng ginagawa ng ilang tao, ngunit sa halip Pasiglahin natin ang isa't isa at gawin ito lalo na habang nakikita nating papalapit na ang araw na iyon.

Mahalaga rin na magkaroon ng pakikisama sa mga miyembro ng simbahan na nakasentro sa Diyos. Sa pamamagitan ng pagsasama-sama, maaari nating hikayatin ang isa't isa, magmahalan at matuto mula sa isa't isa, at mapapabuti ng bawat isa sa atin ang ating pananampalataya. Sa madaling salita, ang mga halimbawa at patotoo ng pagsasabuhay ng mga turo ng Bibliya ay maaaring maging napakalakas sa pagtulong sa iba na lumago sa kanilang pananampalataya.

(5) Ang simbahan ay sinusuportahan ng paglilingkod

(1 Pedro 4:10) Dahil ang bawat isa sa inyo ay tumanggap ng mga kaloob, gamitin ang inyong mga kaloob upang maglingkod sa isa't isa bilang mabubuting katiwala ng sari-saring biyaya ng Diyos.

Ang simbahan ay hindi isang grupo ng interes, ngunit

sinusuportahan ng isang ministryo ng pananampalataya at pag-ibig. Kailangang gamitin ng bawat isa ang ating mga kaloob para maglingkod nang may pagpapakumbaba at pagmamahal. Sa pamamagitan nito, ang pamayanan ng simbahan ay maitatag sa isang malusog na paraan at magagawang gampanan ang ipinagkatiwalang tungkulin. Ang mahalaga ay gawin ito bilang paglilingkod sa Diyos, hindi bilang paglilingkod sa tao. Ang gantimpala at papuri na iyon ay magmumula sa Diyos. Tiyak na may mga tao sa simbahan na may iba't ibang mga kaloob at talento. Sa paggamit ng mga kaloob at talento ng bawat tao para maglingkod, lalawak ang komunidad ng simbahan at ang kaharian ng Diyos. Halimbawa, ang isang simbahan ay may iba't ibang serbisyo tulad ng mga guro, naghahanda ng pagkain, saliw at musika, paglilinis, tunog, officiating, pag-awit, wika, mga guro sa Sunday school, bulaklak, atbp.

(6) Ang simbahan ay isang lugar para manalangin

(Marcos 11:17) *At tinuruan niya sila, na sinasabi, ``Hindi ba't nasusulat, 'Ang aking bahay ay tatawaging bahay-dalanginan para sa lahat ng mga tao' gayon ma'y ginawa ninyong yungib ng mga tulisan.*

Maaaring gawin ang panalangin kahit saan ka man, sa bahay man, sa kalye, o sa trabaho. Ito ay hindi lamang tungkol sa pagdarasal sa simbahan. Ngunit ang pinakamasama ay kapag walang panalangin sa simbahan. Kung paanong ang isang mananampalataya na walang panalangin ay patay, ang isang simbahan na walang panalangin ay isang patay na simbahan. Sa madaling salita, isa lamang itong gusali kung saan hindi makikita ang Diyos at walang gawa ng Diyos. Sa isang simbahan na walang Diyos, magkakaroon ng maraming hangarin, alitan, at alitan ng tao. Gayundin, ang diyablo at si Satanas ay magagawang paglaruan ang simbahan nang walang anumang abala.

III. Mga pagsubok at hamon ng pananampalataya

Kahit na nabago ka sa pananampalataya, darating ang mga tukso, pagsubok, at labanan dahil sa mga dating kahinaan, makasalanang ugali, at masasamang ugali. Ngunit ito ay magbibigay sa iyo ng pagkakataong lumago. Bibigyan ka ng Diyos ng kapaligiran at lakas na kailangan mo upang maging matagumpay.

(1) Nakatagpo ng tukso at labanan habang naaakit sa kasalanan

Ang ating mga katawan ng tao, hindi tulad ng ating isip, ay may posibilidad na tumugon sa kasalanan. Ito ay maaaring humantong sa dalamhati at mga bitak sa bagong tatag na relasyon kay Jesus, ang kagalakan ng kaligtasan ay nawawala, at ang tao ay makaramdam na parang humina ang kanilang kaugnayan sa Diyos. Isaalang-alang natin ang sumusunod na mga talata upang makita kung ano ang sinasabi ng Bibliya tungkol dito.

[1 Juan 1:9] Kung ating ipinahahayag ang ating mga kasalanan, Siya ay tapat at matuwid na patawarin tayo sa ating mga kasalanan at lilinisin tayo sa lahat ng kalikuan.

Totoo na kapag tayo ay nagkasala, tayo ay nakadarama ng sakit sa ating mga puso. Tiyak na dahil alam natin ang kakila-kilabot na mga kahihinatnan ng kasalanan at ang karumihan ng kasalanan, mayroon tayong ibang reaksiyon sa kasalanan kaysa sa nakaraan. Ang pakiramdam na ang ating kaligtasan ay binawi at ang ating relasyon sa Diyos ay isang haka-haka lamang ng ating mga damdamin at ang ating kaugnayan sa Diyos ay hindi kailanman masisira. Muli nating maipagtatapat ang ating mga kasalanan at maibabalik ang ating relasyon sa Diyos. Ito ay dahil ang ating relasyon sa Diyos at ang ating kaligtasan ay perpekto at hindi masisira ng anuman. Huwag magpalinlang sa mga bulong ng demonyo.

(2) Mga pag-atake at panghihimasok ng mga tao sa paligid mo
[Galacia 1:10] Sinisikap ko bang mahikayat ang mga tao ngayon? Sinusubukan mo bang makapasok sa Diyos? O sinusubukan mong pasayahin ang mga tao? Kung sinusubukan ko pa ring bigyang kasiyahan ang mga tao, hindi ako lingkod ni Kristo.

Kapag tayo ay naging Kristiyano, maaaring makatagpo tayo ng mga alalahanin at pagsalansang ng iba't ibang tao, kaibigan, at pamilya. Nag-aalala ako na baka lumala ito, ngunit hindi iyon nangyari. Tayo ay nagiging mas marangal, lumalayo sa kasalanan at kasamaan, at nagiging mapagmahal, mabubuting tao. Hindi na kailangang maging sobrang sensitibo, matakot, o mag-react sa mga boses na ito sa paligid mo. Sa halip, dapat tayong kumilos nang may pagmamahal at ipakita na tayo ay tama. Ang pagkatakot at pag-urong sa pananampalataya o ang pagkatakot ay layunin ng diyablo.

(3) Pag-atake mula sa diyablo

[1 Pedro 5:8] Maging matino at mapagbantay. Ang iyong kaaway na diyablo ay parang leong umuungal na naghahanap ng masisila.

[Santiago 4:7] Samakatuwid, sundin ang Diyos at labanan ang diyablo. Pagkatapos ang diyablo ay tatakas sa iyo.

Hanggang ngayon ay kabilang ka sa diyablo at nasa ilalim ng kontrol nito, ngunit ngayong naniwala ka na kay Kristo at nagbago mula sa diyablo tungo sa pag-aari ng Diyos, may posibilidad na atakihin ka niya. Nais ng diyablo na lumayo ka sa Diyos anuman ang mangyari, ngunit ang sama ng loob ng pagkakanulo ay nagiging pag-atake sa iyong pananampalataya. Ngunit huwag matakot magdasal. Dahil poprotektahan ka ng Diyos, na mas malakas kaysa sa demonyo. Tiyak na aatras ang diyablo.

(4) Mga pagsubok at pagdurusa na dumarating sa iyo

[1 Corinthians 10:13] Ang lahat ng iyong mga pagsubok ay hindi mo alam. Tapat ang Diyos at hindi ka Niya idadaan sa mga pagsubok na higit sa iyong makakaya. Bagkus, kasama ng mga pagsubok, nagbibigay din Siya ng paraan ng pagtakas upang tayo ay makapagtiis.

Ang mga pagsubok at tukso ay madalas na darating sa iyong buhay. Gayunpaman, kahit anong pagsubok o paghihirap ang dumating sa iyo, nangangako ang Diyos na tutulungan kang manalo. Nangangahulugan ito ng hindi pagbibigay ng mga pagsubok na hindi mo kayang tiisin o walang pakinabang sa iyo sa simula pa lang. Gayunpaman, kapag dumating ang mga pagsubok, ipinangako ng Diyos na gagabayan tayo sa tagumpay sa pamamagitan ng paglalaan ng daan palabas at pagbibigay sa atin ng lakas.

nakasulat na panunumpa

Ang bautismo ay isang tanda na tayo ay ginawang patay sa kasalanan at buhay sa Diyos sa Panginoong Jesu-Cristo, at idinagdag bilang isang sangay ng simbahan. Dapat tandaan ng mga binibinyagan ang sumusunod:

1. Ako ay naniniwala at naglilingkod lamang sa buhay at tunay na Diyos, ang lumikha ng langit at lupa.
2. Naniniwala ako na ang lahat ng aking mga kasalanan ay pinatawad at ako ay naligtas sa pamamagitan ng pagbabayad-sala ni Jesucristo, ang Anak ng Diyos, sa krus, at tinanggap ko si Jesus sa aking puso bilang aking Tagapagligtas at naging anak ng Diyos.
3. Umaasa akong magtiwala sa biyaya ng Banal na Espiritu at mamuhay nang karapat-dapat sa pagiging lingkod ni Kristo.
4. Gagawin ko ang aking makakaya upang obserbahan ang mga serbisyo sa simbahan, tuparin ang mga tuntunin at tungkulin ng isang miyembro ng simbahan, at magsusumikap para sa kapayapaan at pagkakaisa sa simbahan.
5. Dahil ako ay napako sa krus kasama ni Kristo, hindi na ako mamumuhay bilang ang dating sarili bilang master, ngunit bilang Kristo ay bilang Panginoon sa akin.

Sa pag-iisip ng mga bagay na ito, pumarito ako sa bautismo.

JOY CHURCH

Mga miyembro ng Simbahan

lagda: